

Genelleme yapmak kolay olmamakla birlikte değişik kentlerde gördüğüm ya da konuştuğum insanlarda genel olarak politik mücadeleden bıkkınlık ve giderek uzaklaşma görülüyor.

Birisi şöyle diyordu:

“Hayatımız laf anlaması mümkün olmayan insanlara laf anlatmakla geçti.”

Bıkmış artık; sürekli aynı şeyleri konuşan, kendini tekrarlayan ya da başkalarının zaten söylediklerini bir kere da kendisi söyleyen insanlardan bıkmış. Köşesine çekilmemiş ama eskisi gibi aktif de değil...

Bu tür çekilmelerde tehlike şudur; bir daha zor geri gelirsiniz... Çekildiğiniz yer sizi gittikçe içine alır, orasının da kendine göre ilişkileri vardır ve hele de politik mücadelede değişen bir şey olmadığını da görüyorsanız, bir daha zor geri gelirsiniz.

Bu kadar birikim, yıllardır harcanan bu kadar emek, yazık oluyor ama söylenebilecek bir şey de bulunmuyor çünkü bıkmakta haklılar...

Yıllardan beri farklı bir yol izlemeye çalıştım...

İnsanlar emek veriyorlar, çaba harcıyorlar ve dolayısıyla sonuç görmek onların hakkıdır. Verdikleri emeğin boşa gitmediğini, kaybolmadığını görmeliler...

Tabii ki girilen her işte ve başlangıçta başarı sağlanmaz ve bu da anlaşılabilir bir şeydir. Ama bir

süre sonra küçük bile olsa başarı sergileyebilmeniz gerekir. Yaptığınız işlerden sonuç alacaksınız. Bu sonuç büyük olmayabilir ama sonuçsuz kalan büyük laflarla sürekli konuşmaktan iyidir.

İnsanlar boş laflardan, bitmez tükenmez vaatlerden çoktan bıkmışlar ve bunda da haklılar. Çok kişi sürekli ajitasyon yapıyor; başkalarını inandıramıyor ve onun da zaten asıl sorunu kendini ajite etmektir. Çok sayıda insan kendini sürekli ajite ederek ayakta kalabiliyor. Sürüp gelen bir çaba var ama başarı yok, gel de yıpranma...

Küçük veya büyük bir şey yapıyorsun ve bunun sonuç alınmasına katkısı olduğunu görüyorsun... Bu da insanlara haklı olarak mutluluk veriyor.

Yaparsın sonuç alamazsın, yaparsın sonuç alamazsın ve bu durum devam ettiğinde son derece yıpratıcıdır.

Bir işi yapmamanın en iyi yolu, onu yapılamayacak kadar büyütme. Laflar büyüktür ama yapılabilen hiçbir şey yoktur.

Bu tür insanlarla konuşmaya bile gerek yok, zaman kaybıdır.

Pratik üzerinden konuşmak gerekir. Hatamız eksiklerimiz mutlaka vardır ama sonuçta yapıyoruz.

Önemli olan da budur.

Gelecek yazı, araya önemli bir şey girmezse, "Bir dönem biterken" başlığını taşıyacak... Değişik toplantılarda teoriye eleştirel yaklaşımları dinledikçe seviniyorum. Söylediklerinin hepsine katılmayabilirim ama yıllardan beri insana sıkıntı veren örgütsel sorgulamaları aşmışlar, teorik sorgulamalara başlamışlar.

“İşçi sınıfının devrimci potansiyelindeki büyük gerilemenin nedeni nedir?” gibi bir soru mesela...

Farklı ülkelerden örnekler vererek bir saat konuşabilirdim ama konumuz bu değildi ama yine de böyle bir soru iyiydi.

Buna cevap olarak işçi sınıfı ajitasyonu yaparsanız, insanları sıkıntı basıyor.

“Yeni şeyler söylemek gerekir” belirlemesi artık boş bir sözdür. Yıllardan beri tekrarlanır ve aradan neredeyse 30 yıl geçti; iddiası olanın söyleyebilmiş olması gerekirdi.

Bol miktarda gevezelik yapan insanları dinleyemeceksin...